

Once upon a great time in Macedonia

Pátého až čtrnáctého května jsem se společně s Maki, Bárrou, Rendou a vedoucím Martinem zúčastnil výměnného projektu mládež v akci v Makedonii.

Dopravení se do Makedonie bylo poněkud složité. Odjížděli jsme ve dvě hodiny po půlnoci autem směr Vídeň, a ačkoli vstávání bylo víc než nepříjemné a bolestivé, nadšení a dobrá nálada nás provázela už od začátku, a proto si nikdo na brzký odjezd nestěžoval. Ve Vídni jsme nasedli do malého vrtulového letadla, které nás dopravilo do Záhřebu, kde jsme byli nuceni zůstat půl dne a vyčkat na další let. V Chorvatsku jsme navštívili centrum Záhřebu a strávili příjemný čas v parku u letiště. Do hlavního města Makedonie Skopje jsme letěli dalším letadlem a tam si nás už vyzvedli organizátoři projektu. Vyrázili jsme směr Mavrovo.

Ubytování se nám dostalo v národním parku, vysoko v horách v hotelu Srna na břehu jezera. Až na to, že se nám většinou byla zima, (protože v Makedonii se podle zákona nesmí od dubna topit), jsme v hotelu strávili opravdu příjemný čas. Program projektu mi přišel velice zajímavý, poučný a inspirující. Náplní byli různé přednášky, hry, divadla, sbližování národů a podobně. Hlavním tématem však bylo vyprávění tuzemských příběhů a povídání si o rozdílných kulturách. Veškeré konverzace mezi účastníky probíhaly v anglickém jazyce, a proto jsem si své mluvené zkušenosti vylepšil víc než o sto procent.

Mimo neustálé povídání a probírání mezinárodních problémů jsme se taky podívali do mavrovské jeskyně a jeli na jednodenní výlet do města Ohridu, které se chlubí obrovským jezerem připomínajícím moře. Ohrid je nádherný, hraniční a naproti přes jezero začíná Albánie. Typické balkánské město pyšní se zajímavými turistickými atrakcemi. Zde jsme strávili opravdu, ale opravdu příjemný čas. Koupali se v jezeře, slunili se na pláži, navštívili tamější kostelíček, ochutnali typické makedonské jídlo a poseděli u kávy.

Mezi Poláky, Italy, Brity, Albánci, Armény, Srby, Černošce, Makedonci, Ažerbyjžanci a Turky jsme navázali opravdu dobré a cenné vztahy, které, jak doufám, budeme udržovat i nadále. Loučení bylo velmi smutné a nikomu se nechtělo Mavrovo opustit. Návrat domů byl však nevyhnutelný, a tak jsme znovu ve Skopji nasedli na letadlo, znovu čekali půl dne v Záhřebu, znovu doletěli do Vídně a naposled nasedli do auta, které nás dovezlo zpět do naší rodné vlasti.

Ondřej Nový

18. května 2014

Jsme v Záhřebu.

Ohrid

Všichni účastníci